

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:
főutca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény,
valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten
és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhásos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös
hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyittdár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adandók. — Bérmentetlen
levelek csak ismerős kezektől fogadhatók el.

Egy röpirat, melyből sokat tanulhatunk.

III.

Nagyon feltűnő jelenség az is nálunk, mondja szerzőnk, hogy egyes köröknek megvan azon mindenki által halkan elismert privilegiumok, hogy németül és csakis németül beszélhessenek akárki fiával. „E körök sorában kiváló helyet foglalnak el a kereskedők és iparosok“. Ők mindig és mindenütt csak saját érdekeiket tartják szem előtt; magasabb eszmék, fensőbb érzelmeik ritkán töltik el keblüket; üzletük az, mely őket leköti. Holott másutt kereskedőnek vagy gyáriparosnak lenni, nem azt jelenti, hogy az illető egyszersmind nemzeti érzületéből is kivetkezzék, — ellenben nálunk kereskedőnek és gyáriparosnak a nemzettel szemben csak igényeik vannak; kötelességeik nincsenek

„Az is a magyarországi kereskedők viselt dolgai közé tartozik, hogy örökké a németek felé hajló egyoldalúságuk mellett sok selejtes, keveset érő dolgot és cikket tukmálnak rá a közönségre, igen gyakran a hazai készítmények közvetlen kirekesztésével“. A többiek közt csak a zeneműkereskedést hozza fel nem annyira példakép, mint inkább németes hajlamaink illusztrációjául: „a legprimitív zongoraiskolától kezdve a legnehezebb etude-ökig majdnem minden német szerzemény, német kiadvány. Kimondhatatlanul rosszul eshetik minden gondolkodó embernek, hogy a safonokban egy-egy szellemes francia, vagy dallamos olasz szerzeményre legalább is tiz agyafurt, holdkóros német compositiót talál! Ime a közönség romlott ízlése, ferde iránya, a zeneműkereskedők nemzetiellen gondolkodásmódja.

Aristokrátiánk szintén buzgó ápolója a német kulturának. Főurainkat két véglet között látjuk lebegni. „Egyfelől hők, túlaradó hazaszeretetről tanuskodó cselekedetek, másfelől a legutálatosabb elpártolás a hontól és traditiótól jellemzik őket.“ Jobban szeretik a külföldet, mint hazájukat, mert uralmi passiójukat ott elégítik ki, pénzüket ott költik el; valódi csatlós szerepök van, mert sem országuk, sem hazájuk. „Az otthonnal csak a jóságigazgató számadásai kötik össze.“ De mindez nem volna baj, ha hazájukba térve tapasztalataikat a nemzeti javára iparkodnának fordítani. Nem! Még itthon is családi tüznelyökön idegen elemekkel veszik magukat körül. Innen van, hogy „a méltóságos csemeték, kik — ha valamelyik elődüknek a magyar király beneficiumot nem ad — ma talán szurtos lurkók volnának, gyakran még nyelvét sem tudják ama nemzetnek, melynek mindenüket köszönik. De tudnak németül! Ez elmaradhatatlan s házi nyelvet képez.“ Tisztelet a kivételeknek! Különböző kétségekbe kellene esnünk. Hanem azért még sok érdemet kell szereznie a hazai aristokrátiának az ország körül, hogy e foltot kitörölje.

„Az aristokráciánál erősebb támaszai a németeknek Magyarországon a zsidók.“ És aztán elmondja szerzőnk, hogy míg a hírlapok minden a társadalomban felmerülő ügyet per longum et latum megszelleltetnek, addig mihelyt zsidó érdekek merülnek felszínre, ezek iránt a legkiméletes toleranciával viselkednek. Hogy miért van ez így, bajos volna indokolni. Pedig az igazság azt hozná magával, hogy a nyílt ut az, mely a célhoz biztosan elvezet.

Tagadhatatlan, hogy „a zsidóság a németeket pártolja s inkább német mint magyar. Hány helyen vannak zugiskoláik, honnan a magyar nyelv száműzve van; istentiszteletükben még a legtöbbször közebb magyar vidékeken is a németnyelvhez ragaszkodnak; ők tartják fenn a német színházakat, német hírlapokat, sängereiket; a német irodalomnak buzgó imádói a magyar rovására; családjuk körében, társadalmi életükben pedig egyedül és kizárólag — vagy nagyon is megszámlálható kivétellel — a német nyelv uralkodik.“ Lehetnek, mondom, vannak is kivételek. De, hogy általában ők csakugyan a németiség apostolai, az kétségbevonhatatlan. Hiszen egy finn író is Jalava „Magyaror-

szág népe és földje“ című munkájában azt mondja: „a zsidók Magyarországon magyaroknak vallják ugyan magukat, tény azonban, hogy a magyar zsidókat inkább a németekhez lehet sorozni, mert németül gyakorlottabban beszélnek, mint magyarul s családjukban is uralkodó a német nyelv“. Ehez aztán nem is kell bővebb commentár. A multra pedig kár hivatkozni. Hiszen „nyelvünket csak úgy sajátították el, mint a románt, vagy tótot, t. i., ha oly vidékre kerültek, hol erre szükségök volt. Belsőbb vonzalom, hazafias meggyőződés őket ebben nem vezérelte, pedig csak ez jogosítaná fel őket a németiség vádját akkora apprehensióval visszautasítani, mint a minővel tenni szeretik.“ „Adja Isten, hogy az új zsidó nemzedék a magyar nyelv elsajátításával biztokába jusson ama kincsnek, melyet apái, minden gazdagságuk mellett sem hagyhattak rá s e kincs a magyar hazafiság.“

A felsoroltakon kívül ezer meg ezer jelenség ötlük még szemünkbe, melyek a német cultura befolyására valának A hol csak megfordulunk, lép-tényomom megüti fülünket a német szó A bérkocsisok lenéznek, ha magyarul szólítod meg őket; a pincérek rád sem hederitnek, ha magyarul kérsz enni; „a sängereiek a művészet ezen bordélyházi senki által fel nem tartéztatva terjedhetnek“. (A Bruno és Kunigunde-féle sületlen tréfákat hányan hallgatjuk meg!). A női zárdák valóságos istáppjai a németiségnek: templomaikba Ausztriából hoznak szónokló papokat! — S mi birkattürellemmel, kezünket zsebre dugva, nézzük mindezt. — Lesve várjuk a német törvényhozás alkotásait, hogy utánozzunk; municipiumainkban mennyi az idegen szín és iz, rendszér. — Társalgásunkban, hogy fitogtassuk nyelvismereiteinket, azonnal német szóra térünk át. — Ha valami, különben egyoldalulag képzett német sógor közénk vetődik s valami jó oldalát, melynek elsajátítására egy egész élet ugyan-csak elég lehetett, bemutatja arckéjét azonnal kifüggesztjük casinóinkban stb. . . .

Igaza van tehát szerzőnknek, midőn ezt mondja: német világ Magyarországon. Pedig „van ebben a szóban valami igen lealacsonyító s elcsüggesztő reánk magyarokra nézve, különösen akkor, ha ennek a német világnak kissé jobban szeme közé nézünk. Nem keresek én a magyar nemzet német vonzalmaiban irányzatot. Hiszen erre senki sem gondol, sőt ellenkezőleg: zsidjuk a németet, mint a bokrot, s elhittetjük magunkkal, hogy retentetesen gyűlöljük. De azért mintha csak a szél fújna elibénk, a német befolyás itt terem s a mikor itt van egyszer, akkor nem verjük ki, hanem ősi vendégszeretettel elhalmozzuk. S a német? Ha betelt a zsiros magyar falatokkal, s végig nyújtózkodik a puha nyugágyon, mit számára megvetünk nemcsak nem haragszik, hanem maga is mosolyogva hallgatja, hogy buzatunk magunknak irtóztos hazafias lelkesedésünkben a németre szitkot szóró mindenféle cifra nótákat.“

És mind e dédelgetést, pártfogást tesszük azon németnek, kinek több írója, sok hírlapja gyakran a legkiméletesbül állít bennünket pelengérré; az a német, kinek Patagoniáról több fogalma volt s talán sokszor van ma is, mint egy nagy országról, mely szomszédságában terül el. Jelenben változtak ugyan a viszonyok, de azért a Löher, Berg-haus, Klun, Hellwald, Syhwartner, Schwiker, dr. Retius műveiben kifejezett balnézetek, rossz akarat, gögös lenézés, fitymálás manap is sokszor felalálható és olvashatók. Avagy lapozzuk az Augsb. Allg. Zeitungot, a Historische Zeitschriftet, a Magazint, a Blätter für literarische Unterhaltungot s több ezekhez hasonló lapot meggyőződhetünk a németek jóakarataról, azon németekéről, kiknek kulturáját emlíntenek tápláljuk s ápoljuk. Izelitől, azt hiszem' elég lesz csak az utóbb említett lapból egy fenyegető passus ide iktatnom: Die Magyaren mögen wohl zusehen, was aus dieser Art der Behandlung (az erdélyi szászokról szólótaban) ihnen einmal für eine Nemesis erwächst, und wie lange die unterdrückte Mehrheit noch zu tanzen Lust haben wird. Die orientalische Krisis könnte ihre Schatten bis nach Ofen-Pest werfen.“ S ez egy tudományos folyóiratban! Hajh erre s az ilyenekre

méltán, vagy tán még méltóbban mint valaha, el-énekelhetjük a Rákóczy-nótával:

Jaj régi szép magyar nép
Az ellenség téged mikép
Szaggat és tép!
Mire jutott állapotod —
Romlandó cserép.
Mintegy ékes eleven kép
Voltál olyan szép!
De a sasnak körme között
Fonnyadsz mint a lép,
Szegény magyar nép!
Mikor lesz már ép? . . .
Megromlottál, mint cserép. —
Jaj hát a szegény magyar nemzet
Jóra mikor lép!

Akkor, ha magyar világ lesz Magyarországon.

Perecparti

Eperjesi Széchenyi-kör.

Folyó hó 23-án, hétfőn a Széchenyi-körben nagy érdekű felolvasás meghallgatásának élvezetében részesültünk. Ifj. Rosenberg Mór ur értekezett Alfred de Muset műveiről.

Felolvasó helyesen fejtette ki, hogy a művelt nemzetek irodalmának termékei oly szellemi kincsnek képeznek, melyből minden nemzet merithet, mely minden nemzet szellemi életére kiható van hivatva; ez indoka, hogy — eredetileg az idegen nyelvi és irodalmi szakválasztmány felszólítása folytán — értekezése tárgyául az újabb francia költők egyik legjelesebbikének írói működését, s ettől elválaszthatlan élete folyamát választotta. Beható szakértelemmel jellemezte azután a francia irodalom állapotait, az annak terén működött és küzdött különböző iskolákat és iránylatokat azon időben, melybe Muset fölépése esik. Muset jelleme, lelkülete, s a külső befolyások, melyek egyedül nyújthatják helyes magyarozatát költői pályájának, világos, élettéljes vonásokkal lőnek rajzolva; feltűntette művei hatását, jellemezte s ismertette nevezetesebb munkáit, kiemelte viszonyát Sand Georghoz és Lamartinehoz, s végre esetelte azon szánandó erkölcsi és testi hanyatlást, mely Muset utolsó életéit irodalmilag egészen meddőkké tette.

Az értekezés oly szépen átgondolt, kerekded formában, oly beható tanulmány alapján s mégis annyi könnyedséggel és csinnal oldotta meg a kétségkívül nehéz feladatot, a szép irány s kellemes előadás annyira emelték a munka kedvező benyomását, hogy részünkről csak azon kívánság adhatunk kifejezést: vajha a szellemes ifju felolvasót még gyakran láthatnók azon helyen, melyen már első fellépése alkalmával is közönségünket oly kiváló élvezetben részesítette. B. A.

A tegnapelőtt, f. hó 26-án tartott szép sikerű házi előadás beható ismertetést érdemelvén, arról — az idő rövidsége miatt — csak a jövő számban teszünk jelentést.

Különlélek.

A helybeli orvosok f. hó 22-én tartott értekezletén a következő határozat fogadtatott el:

„Azon el nem tagadható erkölcsi hanyatlás, melyet hajdan annyira tisztelt karunk tekintélye újabb időben mindenütt, de különösen városunkban tapasztal, természetes következményként oly visszahatást gyakorolt anyagi viszonyainkra, amint ez érzékenyebbnak alig képzelhető. Mintha nem volna elegendő az, hogy az orvos odaadó s gyakran a tulajdon egészség kockázatásával gyakorolt önzetlen működése, sok esetben rossz indultu hátlanságon kívül semmi egyéb jutalomban nem részesül, — az orvos elég gyakran még azon szomorú helyzetbe is hozatik, hogy ezen működésre egy oly mértéket lát alkalmazni, mely már magában véve a legérzékenyebb sértés s melynek saját kézimunkájára való alkalmazása ellen a kézműves is joggal támadna fel.

Ezen sajnós tünemény főoka, az összes kartársak egyhangú vallomása szerint, azon abnormis körülményben keresendő, hogy a létérti nehéz

küzdelemnek testületileg való viseléséről egyedül az orvosi kar mondott le. És a míg mainap már általánosan elismert és kellőleg méltányolt tény az, hogy úgy egy testület, mint egyes tagjainak érdekei csakis társulás útján védhetők meg s mozdíthatók elő hathatósan, — addig az egyes orvos még mindig egyedül önmagára hagyatva s kartársainak erkölcsi támogatását nélkülözve kénytelen az egyenetlen küzdelmet folytatni.

Ezen élénken érzett s legvitalisabb érdekeinket komolyan veszélyeztető visszás körülményen addig is segítendő, míg az e téren is kilátásban levő államsegély orvosi kamarák felállítására vagy pedig egy a mai kor körülményeinek megfelelő orvosi díjszabvány kibocsátása által nyilvánulna, az alólírt orvosok — azon meggyőződéstől áthatva, hogy a maguk, mint a közönség jól felfogott érdeke, az orvosok s közönség között eddig fenállott bizonyos viszonyok gyökeres megváltoztatását sürgetőleg követeli — ezennel kijelentik, miszerint ezen változtatások keresztülvitelére egymással solidáris egységre léptek s a következőkben állapodtak meg:

1. Miután a tapasztalat eléggé mutatta, hogy az orvos változtatására okot szolgáltató indokok igen gyakran oly sajátos természetűek, hogy e helyen bővebben nem is fejtegethetők, az alólírtak annak szükségét ismerik el, hogy az orvos, beteg átvételénél magát mindenkor ügyfélelődjével érintkezésbe tegye. Az alólírt orvosok továbbá kölcsönösen lekötélezzik egymást, ily esetekben oda hatni, hogy az illető beteg — ha ezt eddig netalán elmulasztotta volna — viszonyát előbbi orvosával azonnal, még pedig az orvosi állás tekintélyéhez méltó módon rendezze; egyszersmind kölcsönösen arra kötelezve egymást, hogy az illetőtől, ha ebbeli fáradozásuk eredménytelen maradna, orvosi tanácsukat megvonandják.

Ezen pont alól csak az 1879-ik évi XL. t. c. 93-ik §-ában említett esetek képeznek kivételt.

2. Miután az orvosi tanácskozmányról (consilium) nálunk divó nézet ép oly helytelen mint céltévesztő, az alólírt orvosok ezentul minden esetben követelendik, hogy valahányszor a beteg vagy családja orvosi tanácskozást óhajt, a tanácskozó orvos (consiliarius) arra mindenkor külön meghívandó és minden tanácskozás után külön honorálandó; megjegyezve, hogy egy tanácskozmányért járó tiszteletdíj minimuma, egy tanácskozó mint a rendelő orvos részére 2 forintban állapítatik meg.

3. Távolról sem lévén alólírtoknak szándékában, a szegényebb sorsu lakosság irányában eddig is a legkiterjedtebb mértékben gyakorolt humanus eljárástól jövőben bár legkevésbé is eltérni, hanem egyedül az orvosi működés helyesebb s megfelelőbb méltatását a tehetősb közönség körében célozván, alólírtak kijelentik, miszerint — mindazon esetekben, melyekben a működésüket joggal megillető tiszteletdíj vagy kérdéses, vagy pedig éppen egészen méltatlan volna — követeléseiket úgy, mint az másutt is szokásban van, — számlák által érvényesítendik.

Magától értetődik, hogy a házi orvosoknak, az általuk gyógykezelt családokkal való s kölcsönös megegyezésen alapuló viszonya, ezen határozat által semminemű módosítást nem szenved.

4. Lekötélezzik magukat az alólírtak arra, hogy e határozatok keresztülvitele alkalmából felmerülhet bárminemű, akár intercollegiális, akár pedig más természetű differenciák kiegyenlítését az ügyfélyülekezetre fogják bízni.

Végre ezen megállapodásnak, melyhez híven ragaszkodni az alólírtak magukat szavuk s aláírásukkal kötelezzik — az „Eperjesi Lapok“-ban való közzétételre határoztak. — Kelt Eperjesen, 1880. februárhó 22-én. — Dr. Munk H. — Dr. Szehtlo Gusztáv. — Dr. Szalai Kálmán. — Dr. Breyer Adolf. — Dr. Markus Ferbstein. — Dr. Hartmann. — Herkely János. — Dr. Kovács Antal. — Dr. Mosászky Titusz.

Az **inségi konyha**, mely ez idő szerint napi 142—144 étadagot oszt a szegényeknek, a most lefolyó hét alatt jelentékeny támogatásban részesült következő jótékony adakozások által:

A közp. pénztárban: Lasztókay L. 1 frt 4 kr Sárosmegei nőegyletől a f. hó 10-én tartott domino-bál tiszta jövedelmének negyed része 115 f 27 kr. — helybeli ifjuság f. hó 21-én tartott mulatságának gyűjtése 10 frt 40 kr.

A városi kapitányságnál az izr. farsangi ünnep alkalmából átadott 7 frt 86 kr. — Mrúz János iparostól 1 frt.

A városi vám- és helypénzszedési jog bérletére vonatkozólag megtartott első árverés eredménye — mely, miként minapi számunkban megjegyeztük, az eddigi évi bérösszegeknél kisebb ajánlatot mutatott fel — a szerdán tartott városi közgyűlés által meg nem erősítettett, miután Tritsch Béla v. képviselő abbéli kötelező nyilatkozata, hogy egy második árverés megtartása esetében az elsővel legalább is egyenlő árverési eredményért jóttalást vállal, elfogadtatott.

A városi ápolók és a helybeli kath. egyház vagyonának kezelésére nézve, a v. képviselő testület e részbeli határozata értelmében új szabályzat fog alkottatni, mely az eddigi elavult szabályokat pótolandja s illetőleg az abban foglaltakat célszerűen kiegészíti. A tervezet megállapításával és előterjesztésével a jogügyi szakosztály bizott

meg. A tervezet szerint az egyház- és ápolófelügyelő minőségei ezentul is egy személyben fogunk egyesítettetni.

Sárosmegei nőegylet, f. é. febr. 23-án tartott választmányi ülésében az egyet pénztárnoka, a f. é. farsang utolsó napján megtartott Domino bál eredményéről jelentést tett.

E jelentés szerint:

a) A táncvigalom összes jövedelme a Péchy Zsigmond alispán ur 4 frtnyi és Deutsch ur 1 frnyi felülfizetésével: 565 frt. — kr
b) A költségek 269 „ 15 „
Tiszta jövedelem: 295 frt 85 kr
c) A sorsjáték jövedelme: 236 frt 38 kr
d) Költségei: 71 „ 15 „
S így tiszta jövedelem: 165 frt 25 kr
A bál és sorsjátéki összes tiszta jövedelem tett tehát: 461 frt 08 kr.

Miután a táncvigalom felében a nőegyleti árvaház, felében pedig az inségesek javára rendeztetett, a fennebb kimutatott tiszta jövedelem fele, vagyis 230 frt 54 kr. az egyet pénztárban megtartatni, másik fele vagyis 230 frt 54 kr. az inségesek javára akkép rendeltetett fordíttatni, miként 115 frt 27 kr. az eperjesi fennálló népkönyha javára sz. k. Eperjes városa polgármestere kezeihez 115 frt 54 kr, Sárosmegei alispáni hivatalának, a megyei inségesek javára fordítás céljából lesz kiszolgáltatandó.

A Krajzell Aline urhölgy elnökle alatt működött bál rendezési bizottságnak, erélyes tevékenységéért jegyzőkönyvi köszönet, mindazoknak, kik a sorsjáték tárgyaihoz, kegyes adományokkal járultak, kik felülfizettek s kik egyáltalában a jótékony cél előmozdításához, részvételtjes közreműködésükkel hozzá járultak, hálás elismerés szavaztatott.

Hazslinszky Ágost, hegedű-művész hangversenye jövő szombaton március 6-án tartatik meg a városi nagy-teremben. A műsorozat következő:

1. Rubinstein: Sonata op. 13 hegedűre zongorakísérettel 1-ső és 2-ik tétele, előadja a hangversenyző; a zongorarészt játsza Krajzell Aranka urhölgy.

2. Jókai: „A lengyelek szavallja Horváth Ödön ur.

3. Wolf: Grand duo sur de motifs de la Suive op. 80, zongorára 4 kézre, előadják Schmidt Erzi és Kuzmik Margit urhölgyek.

4. Henri Vieuxtemps et Ed. Wolf: Duo concertant sur des themes de Don Juan de Mozart op. 20, zongorára és hegedűre, előadják Krajzell Aranka urhölgy és a hangversenyző.

5. Beethoven: Adelaide című dal, éneklí Janovitz Leontine urhölgy.

6. Mozart: Quartett, előadja az eperjesi Quartett-társaság.

7. a) Chopin: Gyászinduló (egy zongorasonátából), játsza Hazslinszky Ágost, zongorakísérettel mellet.

b) Hazslinszky: Magyar hegedűversenydarab, játsza Hazslinszky Ágost, zongorakísérettel mellet.

Hymen. Ifj. Desseffy Pál ur közelebb jegyet váltott a szép s kedves Fúzy Matild kisasszony-nal. Gratulálunk!

Uj zeneművek. Táborzky és Parsch zeneműkereskedésében Budapesten. Nyolc eredeti dal (Blaháné Luiza urhölgynek ajánlva.)

1. Galambposta. 2. Jaj Istenem. 3. Három mester. 4. Leányálom. 5. Falu végén. 6. Búra hajol. 7. Kis gyöngy patak. 8. Fönn a lombos. Énekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára külön) írta: Allaga Géza. (Szeretlek én és „Befutta az utat“ szerzője.)

Khinai hasonlatok. A khinaiak hasonlataikban igen szarkasztikusok. Idézünk egy párt. A csufolkodót papiros tigrisnek, a magát tulbecsülőt: mérleg serpenyőben veszteglő patkány-nak, a tulhajtottat: puposnak, a pazarlót: rakétának, a másokért jót tevőt és saját családját koplaltatót: hosszú rudon levő lámpásnak nevezik, mely messzire világít, de a tövében nem látni semmit. Ezek a khinaiak még sem khinézerek.

Kacsintgató menyecske. Párisban közelebb egy fiatal házaspár jelent meg a törvényszék előtt. A férj minden áron valóni akart csinos nejétől. A bírő ránéz a menyecskére, s ez akkorát kacsint feléje, hogy a bírő fülig pirul s többé fel sem meré emelni szemét. A férj előadja, hogy szereti a nejét, de egy idő óta idegbaja lett, minek folytán balszeme folyvást kacsint, akár akarja akár nem, s e miatt töméredek kellemetlensége van a különféle rendű és rangú férfiakkal, kik a félremagyarított kacsintás által neki bátorodva ostromolják nejét. A törvényszék belátta ugyan, hogy ez baj férjére nézve, a kacsintást azonban még sem találta elfogadható oknak a válásra.

Hatszáz ajánlott levél égett el nemrég a cseh Leipa melletti waggon-égés alkalmával. Ezekért az államnak éppen 24,000 frtot kellene fizetni a fenálló szabályzat szerint, mely minden egyes elvesztett ajánlott levélért 20 frt kárpótlást biztosít a feladónak. A prágai postaigazgató ennek dacára kijelentette, hogy a levelek megsemmisülése nem a postahivatal hibájából vagy mulasztásából származván, a kárpótlási összeget ki nem fizetik.

Uj táviró állomás. Ungmegyében Csapon uj táviró tiszti állomás nyitattott korlátolt napi szolgálattal.

A törvény kijátszása. „Törvényt kellene hozni“ mondá egy szigorú apa, „hogy egy tizen-nyolc éves leánynak sem szabad addig férjhez menni, míg egy rendes ebédet főzni meg nem tanul.“ „Oh akkor már tizenhét éves korunkban férjhez mennénk“ felelték a leányok egyhangulag.

Leleményes pincér. „Fizetek — kiált a vendég. A pincér iront vesz elő, s megírja a számlát. Az ebéd felszámításánál a káposztát rövidítve írja. A vendég szeme megakad ezen, s tréfálva szól: „Hiba van a számlában.“ — Mi az kérem?“ — „Nem tudom mi ez: káposzt, innen bizonyosan kimaradt a „t“, „a.“ — Nem tesz semmit.“ — Válaszol szaporán a pincér, fogja az iront s oda írja a számlához: „Téa 60 krajcár.“

Megmagyarázhatlan betegség uralkodik jelenleg Oroszországban a szmolenszki kormányzó-ságban a gyermekek közt. A betegnek egész teste megfeketül, azután borzasztón megdagad. Erre a beteg vért kezd köpni s 3—4 nap alatt borzasztó vonaglás közt meghal. Az orosz orvosoknak sejtelmök sincs a betegség mivoltáról, nem hogy gyógyítani tudnák azt.

A kassa-oderbergi vasút forgalmának utóbbi időben jelentékeny növekedését illetőleg a „M. F.“ után közölhetjük, hogy a Szepességből Margitfalva és Márkusfalva állomásokról naponként indulnak vonatok pörkölt vasérc-szállítmányokkal Albrecht főherceg osztrák-sziléziai vasútvéibe. Igló, Poprád, Hradek és Szucsánból pedig épületfa és egyéb anyagok szállíttatnak nagy mennyiségben Észak-Németországba. Visszaszállítmány gyanánt e vonatok a sziléziai szén-vidékekről kőszentet hoznak Kassára. A különben is jelentékeny helyi áruforgalomtól eltekintve, az említett 3 főcikk, érc, fa-és kőszén által e vasút jövedelmezősége biztosított, mit közelebb felvett kölcsönök a waggonok szaporítására lett felhasználása is elősegít, miután a saját kocsikban szállítás jelentékenyen előnyösebb.

Pótvásár Kassán. A januárhavi rosszul sikerült Fábán-Sebestyénnap kassai országos vásár helyett f. év március 23. és 24-én pótvásár fog tartatni.

A „Három szarvasoz.“ Egy vidéki városban van egy ily című kereskedés. A sors igazolta, hogy az apa és két fia jogosan viselhetik most cégök címerét. Az öreg elvált feleségétől, az ifjabbikat faképnél hagyta az élete párja s a harmadik katonatiszt miatt indit válópert. A becsületes nevek Barna, de a világ Szarvasoknak hívja.

Aus dem Sitzungssaale der Stadtrepräsentanz.

Die Tagesordnung der Mittwoch, am 25. d. M. abgehaltenen Generalversammlung veröffentlichten wir in der vorigen Nummer. Unsere Aufgabe ist es nun über den Verlauf der Beratungen zu referiren.

Die Sitzung war diesmal wieder einmal gut besucht, und nahmen an den Debatten mehrere Redner lebhaften Antheil.

Die Jurisdiktion der Hauptstadt Budapest sendet ein Exemplar das die geologische Beschreibung des Bodens der Hauptstadt enthaltenden Werkes, welches aus Anlaß der XX. Generalversammlung ungarischer Naturforscher und Aerzte verfaßt wurde. Diese Aufmerksamkeit der Hauptstadt wurde mit Dank entgegengenommen.

In Anbetracht dessen, daß die Nivelirungsarbeiten und Kanalisationspläne des Ingenieur Franz Elner im Sinne des mit demselben abgeschlossenen Vertrages 15 Tage nach deren Beendigung durch Sachverständige zu überprüfen sein werden, wurden diesbezüglich die nothwendigen Vorkehrungen veranlaßt.

Ein lebhaftes Interesse erweckte namentlich der Bericht der städtischen Finanzkommission, bezüglich der in den Vordergrund getretenen Kajernenfrage.

Es ist bekannt, daß die gegenwärtig zur Unterkunft der Truppengarnison dienenden Kajernen und sonstigen Lokale anlässlich der durch eine gemischte Kommission vorgenommenen Besichtigung für nicht normalmäßig befunden und als Nothbelag erklärt wurden.

Es stellt sich nun die Nothwendigkeit ein, der Garnison normalmäßige Unterkünfte zur Verfügung zu stellen.

Die Finanzkommission unterzog diese Frage einer eingehenden Berathung und beantragt, daß für das auch derzeit hier befindliche Reserve-Regiment durch Adaptirungen und Ausbau der gegenwärtigen Kajernen normalmäßige Unterkünfte geschaffen für das heimische oder ein anderes Linien-Regiment hingegen eine normalmäßige Kajerne erbaut werde.

Dieser Antrag wurde im Principe angenommen und beschloffen, das f. ung. Landesverteidigungs-Ministerium hierüber mit der Bitte zu verständigigen, die Ermiffion eines Militär-Sachverständigen zu verfügen, mit dessen Einvernehmen die Pläne und Kostenüberschlage zur Kajerne festzulegen sein werden.

Dr. Mosánffy Viktor und Vodhorányi Kándor empfehlen diese Angelegenheit auch ihrerseits wärmstens, da ihrer Ueberzeugung nach dies vorläufig der einzige Weg ist, auf welchem wir für die Zukunft der Stadt etwas thun können und weil es sich hier um eine Lebensfrage handelt.

Die genannten Herren beantragen ferner die Entsendung eines genannten Ausschusses, welchem es

kellene
gy tizen-
g férjhez
nem ta-
brunkban
hangulag.
lt a ven-
számlát.
itve írja.
lva szól:
em?" —
rosan ki-
— vá-
oda írja

odik je-
rmányzó-
ész teste

Erre a
porzasztó
nak sej-
ogy gyó-

k utóbbi
"M. F."
rgitfalva
indulnak
Albrecht
Poprád,
és egyéb
Észak-
e vona-
hozak
rurorga-
cek, fa-
biztosít-
waggo-
elősegít,
tekenyen

osszul si-
ros vásár
ásár fog

ki város-
igazolta,
tik most
ól, az if-
A becsü-
ak hívja.

der

25. d. M.
ichten wir
ist es nun
iten.
einmal gut
ere Redner

peft sendet
übung des
es, welches
ngarischer
Diese Auf-
auf entge-

lirungear-
zur Franz
schlossenen
ung durch
n, wurden
veranlaßt.
entlich der
füglich der
e.

zur Unter-
ernen und
gemischte
für nicht
ag erklärt

t ein, der
rführung zu

frage einer
für das
nent durch
Kasernen
heimische
eine nor-

genommen
ungs-Mi-
adigen, die
verfügen,
Kostenüber-

yi Mándor
wärmstens,
der einzige
der Stadt
um eine

ferner die
welchem es

zur Aufgabe gestellt werden wird, die Angelegenheit in Evidenz zu halten und schon jetzt Sorge zu tragen, daß die nöthigen Mittel zur Verwirklichung dieses Beschlusses seiner Zeit vorhanden seien.

Dieser Antrag wurde einstimmig angenommen. Hierauf gelangt der Bericht des Magistrats in Betreff der bezüglich der weiteren Verpachtung des städtischen Steinbruchs, des — unterhalb desselben gelegenen Gartens, wie auch der Mauthgerechtigkeit am 18. und 19. d. M. abgehaltenen öffentlichen Lizitation zur Verlesung.

Aus dem Berichte geht hervor, daß die bezüglich der erstgenannten zwei Pachtobjekte abgehaltene Lizitation zu keinem Resultate führte, weshalb der Magistrat eine neue anordnete. Bezüglich der Mauthgerechtigkeit betrug der Meistbot 16,296 fl. als jährlicher Pachtzins, während der bisherige Pachtzins 17,800 fl. ausmachte.

Die Meinungen der Redner, ob man sich mit diesem Resultate begnügen, oder zur Anordnung einer zweiten Lizitation schreiten sollte, divergirten und gab namentlich Repräsentant Mérey dem Bedenken Ausdruck, daß die Lizitationen leicht in Mißkredit gelangen können, falls man dieselben öfters umstößt und neue anordnet, die erste Lizitation war eine öffentliche und war daher Jedermann die Gelegenheit geboten zu konkurriren.

Repräsentant Tritsch stimmt für die Anordnung einer neuen Lizitation indem er verbürgt, daß dieselbe zum mindesten ein gleiches, wenn nicht günstigeres Resultat aufzuweisen haben wird.

Die Erklärung des Redners wird als bindend ins Protokoll genommen und auf Grund deren eine neuerliche Lizitation angeordnet, welche am 10. d. M. stattfinden wird.

Julius Mikolif wird über sein Ansuchen in die Reihe der städtischen Bürger aufgenommen und zwar als Lehrer mit Nachsicht der halben Taxe.

An Herrn Ludwig Reich.

Wotto:
Eine vornehm thunende Zweifelsucht, welche Thatsachen verwirrt, ohne sie ergründen zu wollen; ist in einzelnen Fällen noch verderblicher, als unkritische Leichtgläubigkeit.

Symboldt in seinem „Kosmos“.

Der Geist des Widerpruchs hast du heraufbeschworen, Du armer Spiritist! denn, hochgelehrt und unverföhren, Wird kaum ein Materialist sich also leicht bequemen So Gott, wie Geist und Seele in den Mund zu nehmen.

Ein Spiritist vom Fach wird Geister nie „beschwören“ Er weiß es zu genau, daß sie ihn immer hören. Er denkt, — ist das Gedachte gut, so hat er es erfahren.

Auch „lehren“ will er nicht, wo sich Gelehrte sträuben; Es mag ein Jeder sich, so wie er will, betäuben. Die Wißbegierig sind, weist er in rechte Bahnen: Erforsche, denke, prüfe selbst! wird er sie mahnen, Beweise liefert Gottes Welt, von je, mit vollen Händen, Und aufgezeichnet findest du's in vielen hundert Bänden.

Beachte noch, was Goethe sagt:

Geheimnißvoll am lichten Tag,
Läßt sich Natur des Schleiers nicht berauben,
Und was sie dir nicht offenbaren mag,
Das zwingst du ihr nicht ab mit Hebeln und mit Schrauben.

Tagesneuigkeiten.

Die hiesigen Aerzte hielten am 22. d. M. eine Versammlung ab, in welcher folgender Antrag zum Beschluß erhoben wurde:

„Der nicht wegzuleugnende moralische Verfall, dem das Ansehen unseres einst so hochgeachteten Standes allenthalben und besonders in unserer Stadt entgegengeht, hat in moralischer Folge nicht verfehlt, einen Rückschlag auf unsere materiellen Verhältnisse auszuüben, wie er empfindlicher unmöglich gedacht werden kann. Als ob es nicht genug wäre, daß das hingebungsvolle und oft mit selbstloser Aufopferung der eigenen Gesundheit bethätigte ärztliche Wirken, in vielen Fällen außer böswilligen Undank keinerlei andere Belohnung findet, so wird der Arzt noch außerdem sehr häufig in die traurige Lage verlegt, dieses sein Wirken mit einem Maßstabe gemessen zu sehen, der an und für sich schon ein verlegender Insult genannt werden kann und gegen dessen Anwendung auf die Leistungen seiner Handarbeit, sich selbst der Handarbeiter gerechter Weise empören würde.“

Die Hauptursache dieser bedauerlichen Erscheinungen ist, wie alle Standesgenossen einmüthig zugestehen, in dem abnormen Umstände zu suchen, daß von allen Berufsclassen die ärztliche Branche allein auf eine korporative Führung des schweren Daseinskampfes verzichtet hat. Und während es eine, heute bereits allgemein anerkannte und gewürdigte Thatsache ist, daß die Interessen eines Standes sowohl, als auch die seiner einzelnen Mitglieder nur auf dem Wege der Assoziation gehörig gewahrt und gefördert werden können, muß der einzelne Arzt noch immer auf eigene Faust und jede moralische Förderung seitens der Berufsgenossen entbehrend, den ungleichen Kampf ausfechten.

Um diesem empfindlichen und unsere vitalsten Lebensverhältnisse ernstlich gefährdenden Uebelstande

wenigstens vorläufig und bis dahin abzuwehren, bis die in Aussicht stehende Staatshilfe sich entweder durch Gründung von Ärztekammern oder aber durch Erlaß einer, den Verhältnissen entsprechenden Taxe manifestirt haben wird, erklären die Unterzeichneten, durchdrungen von der Ueberzeugung, daß sowohl ihr eigenes, als auch das wohlverstandene Interesse des Publikums eine durchgreifende Aenderung gewisser, bisher zwischen Arzt und Publikum bestandener Beziehungen mit einander solidarisch verbunden und beschließen:

1. Nachdem die Erfahrung gelehrt, daß die Motive, die einen Arztwechsel veranlassen, sehr häufig zu eigenthümlicher Natur sind, als daß sie hier des Weiteren erörtert werden könnten, anerkennen die Unterfertigten die Nothwendigkeit dessen, daß der Arzt sich bei Uebnahme eines Kranken stets mit seinem Vorgänger in der Behandlung ins Einvernehmen setze. Sie verpflichten sich gegenseitig dahinzuwirken, daß in solchen Fällen der betreffende Patient — wenn dies etwa noch nicht geschehen sein sollte — sein Verhältnis zu seinem früheren Arzte auf eine der Standeswürde entsprechende Weise löse und verpflichten sich weiters, falls ihre diesbezüglichen Bemühungen erfolglos bleiben würden, dem Betreffenden ihren ärztlichen Rath zu entziehen.

Es ist selbstverständlich, daß die Bestimmungen des XL. Ges.-Art. 1879 §. 93 von obigem Beschluß ausgenommen sind.

2. Nachdem die hierzulande verbreitete Ansicht über Conflicte eine durch und durch unrichtige und zweckwidrige ist, beschließen und fordern die Unterzeichneten, das in Zukunft — wie dies überall üblich — der Conflictarzt, so oft ein Confilium gewünscht wird, stets von Neuem dazu eingeladen und nach jedem Confilium sofort honorirt wird, wobei bemerkt wird, daß die Minimaltaxe eines Confiliums sowohl für den behandelnden, als für den consultirenden Arzt auf je 2 fl. festgesetzt wurde.

3. Weit entfernt davon, dem der ärmeren Bevölkerung gegenüber auch bis jetzt in ausgedehntestem Maße bethätigten humanen Vorgehen, in Zukunft auch nur im Mindesten untreu werden zu wollen, sondern einzig und allein durch die Absicht geleitet, im Kreise des vermögenden Publikums einer richtigen Würdigung der ärztlichen Leistungen Bahn zu brechen, beschließen die Unterzeichneten in allen jenen Fällen, wo die billige Honorirung ihrer Leistungen fraglich oder wo dieselbe in der That eine unwürdige wäre, ihre Forderungen — entsprechend dem andernorts üblichen Verfahren — mittelst Rechnungen geltend zu machen.

Es ist selbstverständlich, daß die auf gegenseitigem Uebereinkommen beruhenden Verträge der Hausärzte mit den durch sie behandelten Familien, durch diesen Beschluß keinerlei Veränderung erleiden.

4. Beschließen die Unterfertigten in allen, sich gelegentlich der Ausführung dieser Grundbestimmungen ergebenden Differenzen, — mögen dieselben nun intercollegialer oder anderweitiger Natur sein — von einem selbstständigen Vorgehen Umgang zu nehmen und verpflichten sich die Schlichtung derselben der Collegienversammlung zu überlassen.

Endlich wird bestimmt, die obigen Beschlüsse, an welchen festzuhalten die Unterfertigten sich mit Wort und Namensunterschrift verpflichten, im Wege der „Eperjesi Lapot“ zu veröffentlichen. — Eperjes, den 22. Februar 1880. — Dr. S. Munk. Dr. G. Szteblo. Dr. Koloman Szalai. Dr. Adolf Breyer Dr. Markus Ferbstein. Dr. Hartmann. Johann Herkely. Dr. Anton Kovács. Dr. Mosánky Titus.

Theatervorstellung. Morgen, Sonntag findet zum Besten der hiesigen freiwilligen Feuerwehr eine Theatervorstellung statt, bei welcher Gelegenheit auch das neuorganisirte Orchester des Széchenyi-tör mitwirken wird.

Generalversammlungen. Morgen Sonntag, am 29. d. M. findet im Rathhause die Jahresversammlung der Gzemétheer Vade-Aktiengesellschaft statt.

Rünftigen Sonntag, am 7. März l. J. wird die ordentliche Generalversammlung der hiesigen freiwilligen Feuerwehr ebenfalls im Rathhause um 3 Uhr Nachmittags stattfinden. Da der erste dreijährige Cyklus abgelaufen ist, so werden bei dieser Gelegenheit sämtliche Vereinsfunktionäre im Sinne der Statuten abtreten und die Neuwahl an der Tagesordnung sein.

Den Generalversammlungen unserer Feuerwehr würde von Seite der Mitglieder und des Publikums bisher stets das regste Interesse entgegengebracht und ist es daher kaum zu bezweifeln, daß sich auch die heutige Generalversammlung zu einer belebten gestalten wird, umso mehr, da — wie gesagt — diesmal auch die Neuwahl der Vereinsfunktionäre erfolgen wird.

In Bad Gzeméthe gedenkt Herr Josef Francsek eine neue Villa zu erbauen, zu welchem Behufe er schon auch die behördliche Lizenz eingeholt hat. Die angenehme Lage und sonstigen Vorzüge, welche Gzeméthe dem Publikum bietet, lassen hoffen, daß sich dieser Badeort allmählig zu einem Lieblingsaufenthalte nicht nur hiesiger, sondern auch fremder Gäste gestalten wird.

Das Statut des in Leben gegründeten Gärber-Gewerbe-Vereines wurde vom k. ung. Ministerium für Landwirtschaft, Gewerbe und Handel unter Zahl 3047. l. J. mit der gesetzlichen Einrechnungs-Clausel versehen.

Der wohlthätige Frauenverein hat die hiesige Volksküche aus dem Ertragnisse des Dominoballes mit 115 fl. theilt. eine Summe, welche der genannten Institution sehr willkommen ist da die Spenden für die Küche — wie aus den wöchentlichen Ausweisen zu

ersehen ist — in letzter Zeit nicht eben massenhaft einfließen. Eine gleiche Summe wurde den Sároser Nothleidenden zugeführt. Die Volksküche hat sich als eine unter den gegenwärtigen Verhältnissen sehr zweckmäßige Institution bewährt, welche für die Armuth eine Wohlthat im wahren Sinne des Wortes ist. — Geldvertheilung ist nicht immer dasjenige Mittel, durch das dem Nothleidenden geholfen werden kann. Die Erfahrung lehrt, daß das ohne eigenes Hinzuthun erhaltene Geld von den Betreffenden nicht immer zu dem Zwecke verwendet wird, zu welchem es gespendet wurde und nur zu oft dient es dazu, um der eingeleichteten Trunksucht zu fröhnen. Es erscheint daher schon aus diesem Gesichtspunkte zweckentsprechender, die Nothleidenden mit warmen nahrhaften Speisen, als mit Almosen zu theilen.

Fruchtpreise vom 27. Feber 1880.

Woggen per 100 Stogr.	fl.	10.—	10.50
Weizen „ 100 „	„	13.50	14.50
Gerste „ 100 „	„	8.50	9.—
Haber „ 100 „	„	6.30	7.—
Weis „ 100 „	„	8.50	9.—
Erbsen „ 100 „	„	—	—
Linsen „ 100 „	„	—	—
Bohnen „ 100 „	„	—	—
Erbsen „ 100 „	„	—	—

Felelős szerkesztő: *Kyss Géza.*

Kiadó-tulajdonos: *Az Eperjesi Bankgyűlet.*

Hirdetmény.

Sz. kir. Eperjes város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy:

1. a városi vám- és helypénzszedési jognak f. é. áprilishó elsejétől három évre leendő bérbeadása céljából közgyűlésileg elrendelt második nyilvános árverés f. évi március 16-án,

2. az „arany csillaghoz“ címzett városi épületnek f. é. áprilishó elsejétől s a „öld-fához“ címzett vendéglő és hozzátartozóinak f. é. áprilishó 16-tól egy, esetleg három évre leendő bérbeadására vonatkozó nyilvános árverés f. é. március 18-ik napján, mindenkor d. e. 10 órakor a városház tanácsstermében fog megtartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy zárt s 10% bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok az árverés megkezdéseig szintén elfogadtatnak, s hogy az árverési feltételek a városi számvevőnél megtekinthetők. 275 1-2

Eperjesen, 1880. évi február 25-én.

Figyelmeztetem

azon t. urakat, kik házaikban netalán szándékoznak mosaikpallót rakatni, a tavaly itt megfordult Olaszok jelenlétére, mielőtt a vidéken fognának munkát vállalni.

276 **Benczúr József.**

Klavier-Verkauf.

3 Flügel, bester Qualität, Wiener Fabrikate — von Gott. Cramer et Wilhelm Mager sind zu verkaufen. — Die Instrumente sind ganz neu. — Auskunft ertheilt Ludovika Schreiber, Hauptg. im Beör'schen Hause.

Im Antony'schen neugebauten Hause, Hauptgasse Nr. 123 vis-à-vis der evang. Kirche, ist das

große Gassengewölb
samt Wohngelegenheit
vom 1. Mai l. J. zu vermieten. 262 3-3

Eine Gassenwohnung
im ersten Stock des Hauses Nr. 4, vom 1. Mai zu vergeben.
Näheres bei Csátary. 263 3-3

Das stockhohe mit Bierbräuerrecht versehene Haus, Hauptgasse Nr. 321, ferner der 12-kübige, hinter dem Kalvarienberger gelegene und mit vorzüglichen Obstbäumen versehene Garten Nr. 168, ist unter sehr vortheilhaften Bedingungen zu verkaufen. — Näheres zu erfahren beim Eigenthümer

274 **Stefan Fentsik.**

Im Hause Nr. 330 ist im ersten Stock die vordere Wohnung, bestehend aus 4 Zimmer etc. vom 1. April l. J. zu vermieten. — Auskunft ertheilt Stanislaus Novak. 278 1-2

Árverési hirdetés.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Szalyovich Szilárd mint a feltételeket meg nem tartó vevőnek kárára és veszélyére a Zsádry Ferenc csódtömegéhez tartozó kaproncai 2., 30., 47. és 49. számú telekkönyvekben 70,251 frtra becsült, azután a buclói 16. és 30. számú telekkönyvekben 200 frtra becsült, ugy a varjufalvi 28. számú telekkönyvben 3500 frtra becsült, és a trocsáni nem telekkönyvezett s 600 frtra becsült ingatlan birtokok az 1880. évi áprilhó 6-ik napjának délelőtti 9 órája ezen kir. telekkönyvi hatóságnak hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek mellett fognak eladatni:

1. Kikialtás árak a fentebbi becsárak, de az ingatlanok becsértéken alól is fognak eladatni.
2. A venni kívánók 5% bánatpénzt tartoznak letenni.

3. A vételár 1/3-részt három hó, 1/3-részt, hat hó, az utolsó 1/3-részt egy év múlva az árverés napjától számítva 6% kamattal együtt köteles a vevő lefizetni; a bánatpénz az utolsó részletbe számítatik be.

4. Vevő a megvett birtoknak használatába azonnal belép, az átírás azonban csakis az egész vételár kifizetése után eszközölhető.

5. Az árverési feltételek meg nem tartása esetén a prdts. 459. §-ában foglalt jogkövetkezmények sulya a vevőt terhelendi.

6. A vevő köteles a megvett épületeket tűzkár ellen biztosítani, ugy az átruházási, valamint a közterheket is -- ez utóbbit a vétel napjától -- viselni.

7. A többi árverési feltételek az itteni kiadói hivatalnál mindenkor betekintheők.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1880. évi januárhó 29-én tartott üléséből.

Tahy, Kőszeghy,
h. jegyző. h. elnök.

Szemben a népszinházzal.

Orient nagy szálloda.

Kerepesi ut Budapest.
Szállodám, mely Budapest legélénkebb és legnagyobb forgalmu helyén, azaz a kerepesi uton áll, megérdemli, miszerint a nagyérdemű utazó közönség pártolásának már annál is inkább örvendhessem, mert az alanti szoba-árjegyzék szerint bátran állithatni: hogy szállodám -- amár bútorzata ép oly finom, mint a többi elsőrendű szállodáé -- a fővárosban **legelősb.** Legyen szabad a n. é. utazó közönség becses figyelmét arra is felhívnom, hogy szállodám mellett halad el minden irányban a lóvonatu vas-pálya, valamint minden társaskocsi. Végül pedig az új löversenyterhez szintén a kerepesi uton lesz a közlekedés ugy társaskocsik, mint magán-fogatok részére. 270 1-6

Árjegyzék.

Első emelet:	
1 finoman bútorozott utcai szoba 2 ágygyal	frt 2.-
1 " " " " " " " " " " " "	" " " " " " " " " " " "
Második emelet:	
1 finoman bútorozott utcai szoba 2 ágygyal	frt 1.80
1 " " " " " " " " " " " "	" " " " " " " " " " " "
Harmadik emelet:	
1 finoman bútorozott utcai szoba 2 ágygyal	frt 1.60
1 " " " " " " " " " " " "	" " " " " " " " " " " "
Udvari szobák a II. és III. emeleten	
70 krtól 1 krt 20 krtig.	

Mely tisztelettel
Schlothauer Frisch J.
szálloda-tulajdonosnő.

Hónapos szobák jutányosan számítottak.

A **dobói közbirtokosság** részéről közhírré tétetik, miszerint a **pétermezői italmérségi jog 1880. évi március hava 7-én**, d. e. 10 órakor **Dobó községében** megtartandó árverésen fog bére adatni.

Ugyanezen alkalommal albérbe vehető a **dobói italmérségi jog.**

Az árverési feltételek megtekinthetők Dobón **Baán Géza** közbirtokossági igazgatónál és Eperjesen a **közjegyzői irodában**, hol egyszersmind az albérleti feltételek is megtudhatók.

722

Das **Dobóer Compossessorat** gibt zur allgemeinen Kenntniß, daß die **Pétermezőer Schankgerechtigkeite** auf der am 7. März 1880, in der **Gemeinde Dobó** Vormittags 11 Uhr abzuhaltenden **Licitation** in Pacht gegeben wird. Bei derselben Gelegenheit kann auch die **Dobóer Schankgerechtigkeite** im Privat-Wege in **Afsterpacht** genommen werden.

Die **Licitationsbedingungen** können in **Dobó** bei dem **Compossessorats-Direktor Hrn Géza v. Baán** und in **Eperjes** in der **Notariats-Kanzlei** besichtigt werden, wo auch über die **Afsterpacht** der **Dobóer Schankgerechtigkeite** Aufschluß erteilt wird.

Gute und billige Hausmanns-Kost,

für einen oder zwei solide Herren, mit oder ohne Nacht-mal. -- Zu erfragen aus Gefälligkeit bei der Redaktion dieses Blattes. 1-2

Zu **Kellemes** ist ein instruirtes **Gut** sammt **comfortablem Wohnhaus** mit **Garten** und **Wirthschafts-Gebäuden** vom 1. **April** zu verpachten. Näheres bei **Stefanie v. Keczer**, obere **Vorstadt Nr. 150** zu erfragen. 259 3-3

Haus-Verkauf.

Das auf der **Hauptgasse** gelegene, der **Apollonia Bálint** gehörende **Haus Nr. 303**, ist aus freier Hand zu verkaufen. 258 3-3

Neuere Urtheile ärztl. Autoritäten über die

FRANZ JOSEF BITTERQUELLE

das anerkannt wirksamste aller Bitterwässer. Prof. Dr. Korányi, Budapest. Dieses Bitterwasser zeichnet sich dadurch aus, daß es einen milden Geschmack hat, in feinerer Gabe eine erquickende Wirkung übt und das Wasser selbst bei längerem Gebrauche den Appetit und die Verdauung nicht stört. Budapest, 1877.

Prof. Dr. Gebhardt, Director des allgem. Kranken-hauses, Budapest. In Folge der außerordentlich günstigen demselben Zusammenhang ist die Franz Josef Bitterquelle leicht zu nehmen und wird bei gemäßigter gänstiger Wirkung mit geringerer Menge und in kürzerer Zeitdauer als durch andere seiner Bitterwässer erreicht. Budapest, 1878.

Prof. Dr. v. Bamberger, Wien. Ist eines der fruchtigsten längern Gebrauche feinerer Nachtheile verurtheilt. Wien, 1877.

Prof. Dr. Leube, Erlangen. Wirkt sicher und macht feinerer reitbarem Darne verarbeitete wurde, erzielte das Franz Josef Bitter-wasser idmerzte Wirkung. Erlangen, 1878.

K. k. allgem. Krankenhaus Wien. V. med. 26th. u. L. d. H. Prof. Dr. Traube. Beim Magen- und Darmkatarrh, bei Stuhlverstopfung, Appetitlosigkeit, Blutarmuth, Hämorrhoiden, Leberleiden und Frauenkrankheiten werden vorzügliche Erfolge erzielt. Wien, 1878.

Prof. Dr. Alfr. Biesiadecki Protomedicus u. San-temberg. Das Franz Josef Bitterwasser wirkt schon in feiner Gabe als ein sicher abführendes Mittel, welches keine Schmerzen verursacht, bei längerem Gebrauche die Wirkstoffe nicht verliert und die Verdauung nicht stört. Semberg, 1879.

Vorräthig in Eperjes bei **J. W. Gallosik, u. L. Holenta**, sowie in allen Apotheken und Specerei-handlungen. Brunnenschiffen etc. gratis durch die Ber-fundungs-Direction in Budapest. 182 3-5

Vételre kerestetik egy kis birtok Eperjes közelében. Tuda-kozódhatni e lap kiadóhivatalában. 273

Poudre de Serail.

Blaháné Louiza művésznő kedvenc arcpora.

Ezen arcpor, vegytanilag tökéletesítve, minden ártalmas szerekétől mentes és oly kitünő tulajdonsá-gokat egyesít, hogy minden eddig a kül- és belföl-dön készített porokat sokszorosan felülmulja; nagy-mérvű federeje az arcot az időjárás kellemetlen be-folyásától megóvja, az arcnak és a testszínnek ifju és természetes színezetet kölcsönöz, ugy hogy a legélesebb szem sem képes a port rajta észrevenni, mely kitünő hatásaiért **Blaháné Louiza** asszonyság következő sorokkal tüntette ki:

T. Müller J. L. ezelőtt **Vadász Ferenc** özv. utódja illatszerezs urnak Budapest.

A **Poudre de Serail**, melyet ön feltalált, való-ban kitünő és nemében páratlan, mert nemcsak az arcon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendes használatnál ártalmatlansága által az arca különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig sem-miféle arcpornál nem tapasztaltam, mely kiváló tu-lajdonságaiért jövőben mint kedvenc arcporomat kizárólag fogom használni, és meg vagyok győződve, hogy felülmulhatatlan jóságaiért általános elismerés-nek fog örvendeni. Tisztelettel

Blaha Louiza. Creme Pompadour.

Az illatszert terén jelentékeny párisi kitünő-ségekkel való összeköttetésem folytán sikerült a vi-lághírű és föltötte hatásos „**Creme Pompadour**”-t egész eredeti tisztaságában és erejében előállítanom. Ez azon szer, melylyel a hirneves asszony egész agg koráig fenn tudta tartani csodaszépségét anél-kül, hogy az egészségének ártott volna; azért nem mulasztatom el a t. hölgyvilágnak azt a leghat-hatósabb ajánlani. -- E kitünő szer, jóval föltül-mul minden eddigi e nemű gyártmányt. Egy tégely ára használati utasítással 1 frt 60 kr.

Csak azon készítmény valódiságáért kezeske-dem, mely alantii védjeggyel el van látva. Leg-nagyobb választék valódi francia és angol illatsze-rekben.

Minden doboz **POUDRE DE SERAIL** a mellékelt bejegyzett véd-jeggyel van ellátva, 60 kr. és 1 frt dobozokban; valódi minőségben csu-pán a feltalálónál **Müller J. L.** ez-előtt **Vadász Ferenc** özv. utóda, illatszerezs a „**Virág-királyné**”-hoz **Budapest, koronaherceg-utca 2. sz.** kapható. -- Vidéki megrendelések potosan eszkö-zöltetnek. 236 8-10

FONCIERE, PESTI BIZTOSITÓ-INTÉZET

(1864-től 1879. év végeig „Pesti biztosító-intézet” cég alatt) BUDAPESTEN.

Részvénytőkeje 25,000,000 frank, egyenlő tiz millió forinttal aranyban, melyre készpénzben befizettetett: 12,500,000 frank, egyenlő öt millió forinttal aranyban.

Dij- és kár-tartalékai körülbelül 2,500,000 frtra és évi díj-bevételei 3,000,000 " rugnak. A társaság, mely e szerint a leggazdagabb és a legnagyobb biztosítókat nyújtó biztosító-intézetek sorába tartozik, a legmértányosb feltételek és a legelősb díjtételek mellett nyújt biztosítást: I. tűz, villám avagy robbanás által keletkezett tűzkárok ellen, melyek épületeket, gyárakat, gépeket, mesztményeket érhetnek; II. jövdelem-vesztés ellen, mely valamely gyár- vagy bérház leégése avagy felrobbanása folytán a gyártulajdonosra nézve a gyár szünetelése, a ház tulajdonosára nézve pedig a bérház lakhatlansága következtében keletkezett; III. ablakok, ajtók és butorok tükörüvegein eshető törés-károk ellen; IV. szállítvány-károk ellen vizen és szárazon szállított javakra nézve; V. jégkárok ellen mindennemű mezei természetnyekre nézve; VI. az ember életére mindennemű módozat szerint. Előforduló károk a legmértányosb módon rendeztetnek és leggyorsabban fiztetnek ki. (A pesti biz-tosító-intézet fenállása alatt károk fejében 22 millió forintot o. é. kifizetett.) Bővebb felvilágosítást a legkészségesebben szolgál az alant megnevezett képviselőség.

Igazgatóság: Pejaesevich Márk gróf, elnök. Kochmeister Frigyes báró, Laczko Antal, alelnökök. Igazgatósági tagok: Aehly Adolf, Feldmann K. G., Figdor Károly, Dr. Loisch Ede, ifj. Ráday Gedcon gróf, ifj. Schenk Adolf, Strobenzt Alajos, Dr. Willner Antal, Wolkenstein-Trostburg Lipót gróf. Vezérigazgató: Schön Vilmos. Vezérigazgató helyet-tes: Fuchs Károly, igazgató.

Kerületi ügynökség Eperjesen: **Lillia B. D.** urnál. 271 1-4

A Sárosmegyei tapolyi já-rásban fekvő és a kurimai, kucsini, kozsani, tap.-német-falvi, tap.-porubkai, hankoczi, dubinei és stefuri birtokból álló kurimai uradalom, folyó 1880-dik évi áprilhó 1-től bérebe adatik.

Bővebb felvilágosítást ad **Fest ügyvéd Eperjesen.** 260 3-4

Die aus den im Sároser Comitatz Tapolyer Bezirk ge-legenen Gütern Kurima, Ku-csin, Tap.-Németfalva, Tap.-Porubka, Hankocz, Dubine, Stefuro bestehende Domaine Kurima, wird vom 1. April 1880. in Pacht gegeben.

Die nähere Auskunft er-theilt in Eperjes **Adv. Fest.**

